

دفاع مرکز پژوهش های مجلس از افزایش سن بازنشستگی

مرکز پژوهش های مجلس اعلام کرد: در قرارداد های بیمه بازنشستگی اجباری، قراردادی میان فرد بیمه شده و صندوق های بازنشستگی همچون قراردادهای خصوصی دو نفره، به این معنا که صندوق حق تغییری یک طرفه شرایط پرداخت مستمری به فرد بیمه شده را نداشته باشد، وجود ندارد بلکه این موضوع از طریق الزام قانونی پیگیری می شود و حتی در قراردادهای بیمه اختیاری نیز امکان تغییر مفاد قرارداد در قوانین آتی دیده شده است. به گزارش توسعه ایرانی، مرکز پژوهش های مجلس با بیان اینکه هر روز وضعیت فعلی صندوق های بازنشستگی دلائل مختلفی داشته که یکی از مهمترین آنها، عدم بازنگری در ضوابط بازنشستگی و برقراری مستمری متناسب با تغییرات جمعیتی است، اعلام کرد: مصوبه به نامه هفتم توسعه در خصوص افزایش سن بازنشستگی، یک اقدام کارشناسی و در جهت حفظ منافع بلندمدت عمومی است که می تواند به کند شدن روند افزایش ناپایداری صندوق های بازنشستگی کمک کند. با این حال به سرانجام رسیدن این اصلاح به تنهایی کافی نیست و برای حل مساله صندوق های بازنشستگی، به مجموعه ای از اصلاحات در سایر بخش های ایناز است.

کارگران پالایشگاه بیرجند به بیمه بیکاری معرفی شدند

همه کارگران بیکار شده حادثه آتش سوزی پالایشگاه هیدروکربن سبک منطقه ویژه اقتصادی بیرجند مقرری بیمه بیکاری می گیرند. به گزارش ایلمنا کارگران گفتند: در اثر آتش سوزی و خسارت وارده، پالایشگاه هیدروکربن بیرجند تعطیل و همه ۱۱۷ نفر از کارگران بیکار شدند که با معرفی به تأمین اجتماعی تا زمان راه اندازی مجدد کارگاه محل فعالیتشان از بیمه بیکاری بهره می برند.

کارگران رجا خواستار افزایش حقوق شدند

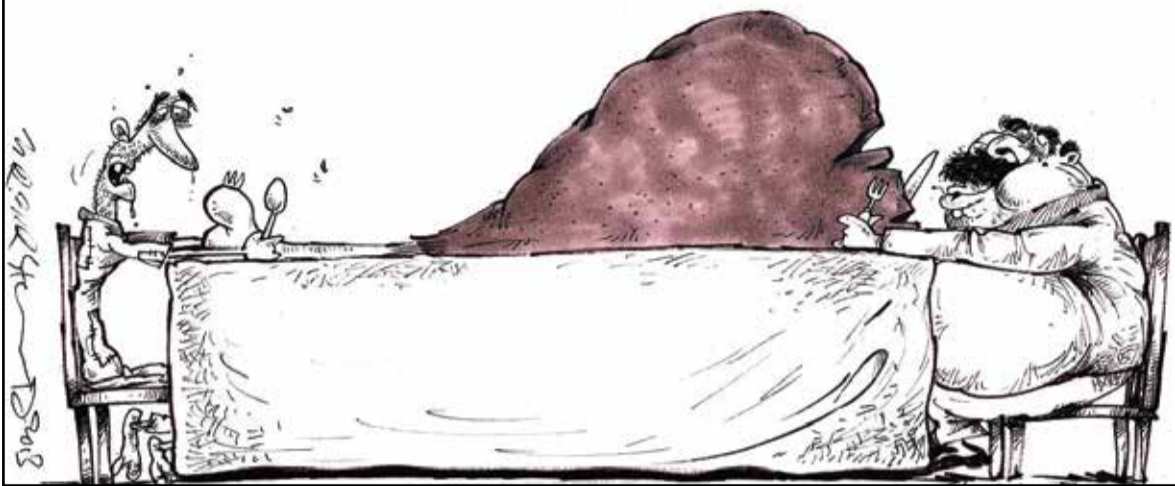
کارگران شرکت حمل و نقل رجا از مدیریت این شرکت خواستند در وضع معیشتی آنها تغییری حاصل نشود. به گزارش ایلمنا و به گفته شماری از این کارگران، بخش عمده مطالبات آنها به افزایش عادلانه حقوق و مزایای دریافتی بازمی گردد. یکی از کارگران گفت: مطالبات خود را به صورت حضوری به «ناصر بختیاری» مدیر عامل شرکت انتقال داده ایم. کارگری که وی را ملاقات کرد در خواست افزایش سقف اضافه کاری را برای افزایش میزان حقوق داشتند. بخش دیگری از مطالبات کارگران نیز متناسب سازی حقوق کارگران شاغل در رجا به تناسب حقوق سایر کارگرانی شرکت های ریلی بوده است. او گفت: حذف محدودیت اضافه کاری ها، فعال شدن مزایای تشویقی، پرداخت کارانه و حق بهره روری به عنوان دیگر خواسته های کارگران از مدیر عامل رجا بود.

احتمال اجرای مصوبه افزایش سن بازنشستگی از سال ۱۴۰۳

سرپرست دبیرخانه هیأت امنای سازمان تأمین اجتماعی از احتمال اجرای مصوبه افزایش سن بازنشستگی از ابتدای سال ۱۴۰۳، در صورت نهایی شدن موضوع در شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت نظام خبر داد. به گزارش مهر، محمدصادق غلامی اظهار داشت: البته این قضیه و نهایی شدن آن به بررسی های شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت وابسته است. وی خاطر نشان کرد: با افزایش سن بازنشستگی افزایش نرخ حق بیمه نخواهیم داشت و ثابت خواهد بود. همچنین در صورتی که افراد بر اساس مصوبه مجلس ۲۸ تا ۳۰ سال سابقه کاری داشته باشند افزایشی برای موضوع سن بازنشستگی نخواهند داشت ولی افراد ۱۵ سال سابقه ۵ سال حداکثر به سن بازنشستگی آنها افزوده خواهد شد. غلامی خاطر نشان کرد: بررسی وضعیت بودجه صندوق ها، نشان از وضعیت بحرانی این صندوق ها در تأمین نقدینگی و انجام تعهدات آتی دارد. این در حالی است که بخشی از این کسری در تأمین اجتماعی و برخی از صندوق ها به دلیل عدم ایفای تعهدات دولت در پرداخت بدهی خود به صندوق ها تشدید شده است. همچنین وجود قوانین هزینه زا ابر مالی این صندوق ها را طی سالیان مختلف تا ۴۰ درصد افزایش داده که کاملاً صندوق ها را به سمت ناپایداری مالی برده است. وی در پاسخ به این پرسش که بدهی دولت به تأمین اجتماعی چقدر است، گفت: اختلاف نظر بیسن دولت و تأمین اجتماعی در این زمینه وجود دارد و به نظر می رسد بالای ۷۰۰ همت میزان بدهی دولت به تأمین اجتماعی باشد.

مصرف سرانه گوشت قرمز برخی ایرانی ها به زیر دو گرم در روز رسیده است مردم فقر را با درایت مدیریت می کنند!

نسرین هزاره مقدم

در روزهای اخیر، آمار تازه ای از مصرف سرانه گوشت قرمز اعلام شده که بسیاری آن را بهت آور توصیف کرده اند. «مهدی سروی» کارشناس آندیشکده اقتصاد مقاومتی و از مشاوران اقتصادی دولت، در یک برنامه تلویزیونی اعلام کرد که «میانگین مصرف گوشت خانواده ها در کشور ۸ کیلوگرم و در سه دهک پایین جامعه ۲ کیلوگرم در سال است». به گفته او سرانه مصرف گوشت قرمز برای هر نفر در ۳ دهک پایین جامعه، حدود ۷۰۰ گرم در یک سال است.

حال اگر همان ۸ کیلوگرم را به عنوان میانگین مصرف گوشت خانواده ها در نظر بگیریم و یک خانواده متوسط ایرانی را ۳ نفر فرض کنیم، سرانه سالانه مصرف گوشت در ایران، ۲۶ کیلوگرم می شود. به عبارتی هر فرد به طور متوسط در سال ۲۶ کیلوگرم گوشت قرمز مصرف می کند در حالی که مصرف سالانه گوشت قرمز برای هر نفر در ۳ دهک فرودست، فقط ۷۰۰ گرم است. به عبارتی هر ایرانی متعلق به سه دهک کم درآمد که از قضا بخشی از مزد و حقوق بگیران شاغل و بازنشسته نیز در همین گروه قرار می گیرند، در

هر سال یک کیلوگرم گوشت قرمز مصرف نمی کنند. همچنین نگاهی به نمودارهای تاریخی مصرف سرانه گوشت قرمز در کشور، یک روند کاهشی مداوم را نشان می دهد. این افت از سال های ابتدای دهه ۹۰ شمسی آغاز شد و در سال های پایانی این دهه به تدریج شتاب گرفت.

بر اساس آمارها در سال ۱۳۹۰ سرانه مصرف گوشت قرمز در کشور ۱۳ کیلوگرم بود. در آن زمان هر ایرانی در طول سال، ۱۳ کیلوگرم گوشت قرمز مصرف می کرده که به نسبت ارقام امروز بسیار قابل قبول تر بوده اما در سال های بعد، به مرور و با افزایش قیمت گوشت قرمز، سرانه مصرف هر سال یک کیلوگرم کاهش یافت به گونه ای که سرانه مصرف گوشت قرمز در سال ۱۳۹۱ به ۱۲ کیلوگرم، در سال ۱۳۹۲ به ۱۱ کیلوگرم، سال ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۶ در محدوده ۱۰ تا ۱۱ کیلوگرم و در سال ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ با افزایش قیمت ارز، مصرف گوشت قرمز هم افت کرد و سرانه آن به ۸ کیلوگرم رسید و در سال ۱۳۹۹ باز هم سرانه مصرف گوشت افت داشت و میانگین مصرف به ۷ کیلوگرم رسید. در سال ۱۴۰۰ این میزان به ۶ کیلوگرم و در سال ۱۴۰۱ با یک کیلوگرم

کاهش میزان مصرف به ۳ کیلوگرم رسید. حال اما به نظر می رسد در میانه سال ۱۴۰۲ مصرف سرانه گوشت هر ایرانی به کمتر از ۳ و حدود ۲۶ کیلوگرم در سال رسیده است. این در حالی است که بر اساس اعلام فائو در سال ۱۳۹۹، متوسط سرانه مصرف گوشت در جهان، ۴۱ کیلوگرم است.

تورم سنگین گوشت قرمز در سال های اخیر

کاهش مصرف سرانه گوشت قرمز در ایران، رابطه مستقیم با تورم سنگین این بخش و افول قدرت خرید مردم به خصوص گروه های مزدبگیر دارد. تنها نگاهی به «گزارش افزایش قیمت اقلام خوراکی در ماه آذر» که در روزهای گذشته از سوی مرکز آمار منتشر شده به خوبی نشان می دهد که چرانمودارهای مصرف گوشت تا این اندازه دچار کاهش شده است. در این گزارش، تورم نقطه به نقطه و اقلام پروتئینی مثل گوشت گوسفند و گاو ماهی، بیش از ۱۰۰ درصد است یعنی «مصرف سرانه گوشت قرمز در سه دهک فرودست، ۷۰۰ گرم است» اما یوسفزاده به نمایندگی از جانب ضعیف ترین گروه های مزدبگیر کشور می گوید:

بازنشستگان اصلاً قدرت خرید ندارند. گوشت کیلویی ۶۵۰ هزار تومان را اصلاً نمی توانند بخرند. وقتی بازنشسته ۶ یا ۷ میلیون تومان حقوق می گیرد، چطور می تواند در سفره گوشت قرمز داشته باشد چون حتی توان خرید قسطی گوشت را هم ندارد.

به گفته این فعال صنفی بازنشستگان، حداقل حقوق بازنشستگان زیر ۸ میلیون تومان است و در شهر رشت، ۶۰ درصد بازنشستگان و مستمری بگیران تأمین اجتماعی با این حقوق حداقلی زندگی می کنند.

یوسفزاده در پاسخ به این سوال که «فکر می کنید مصرف ماهانه و سالانه گوشت این بازنشستگان کم درآمد چقدر است»، می گوید: این بازنشستگان در ماه به هیچ وجه نمی توانند گوشت قرمز بخرند. ماه پشت ماه می گذرد و اینها گوشت قرمز نمی خرند. ممکن است در سال یکی دو ماه باشد که این بازنشستگان میهمان داشته باشند یا مراسم خاصی در میان باشد که ۱۰ یا ۲۰۰ گرم گوشت قرمز بخرند. خیلی از این بازنشستگان در سال ۷۰۰ گرم گوشت قرمز هم مصرف نمی کنند.

توان خرید گوشت را از دست داده ایم

به این ترتیب، کارگران و مزدبگیرانی که درآمد ثابت ماهانه دارند، از قدرت خرید گوشت قرمز محروم هستند. فصلی کاران، کارگران غیر رسمی و کارگران بدون

فرودستان را از فقر غذایی نجات دهد. ضمن این طرح ها، مدیریت قیمت اقلام ضروری خوراکی در بازار ناتوان بوده اند و کاهش مصرف پروتئین با یک شیب تند مداوم داشته است. یک کارگر ساختمانی بانه در استان کردستان که به گفته خودش نیمی از سال را بیکار است و نیمی دیگر را با دستمزد ناچیز روزگاری گذراند، در پاسخ به همان سوال تکراری مای گوید: «گوشت قرمز، گوشت سفید یا حتی پرنج، از سفره های ما پر کشیده اند. ما بتوانیم همان نان و تخم مرغ و افرام کنیم، خیلی کار است. مخصوصاً وقتی خانه نداری و زیر سقف های گران مردم مستاجر، دیگر پولی برای غذا و گوشت نمی ماند».

سروی: میانگین مصرف گوشت خانواده هادر کشور ۸ کیلوگرم و در سه دهک پایین جامعه ۲ کیلوگرم در سال است. سرانه مصرف گوشت قرمز برای هر نفر در ۳ دهک پایین جامعه هم حدود ۷۰۰ گرم در یک سال است

تاجیک افزود: بر اساس ماده ۴۱ قانون کار، شورای عالی کار همه ساله موظف است میزان حداقل مزد کارگران را برای نقاط مختلف کشور با صنایع مختلف با توجه به دو معیار درصد تورمی اعلام شده از طرف بانک مرکزی و تأمین زندگی یک خانواده که تعداد متوسط آن توسط مراجع رسمی اعلام می شود، تعیین کند. وی اظهار داشت: سالانه چندین جلسه کمیته مزد و شورای عالی کار با بحث های تکراری بر سر همین یک ماده و ۲ تبصره از قانون کار برگزار می شود و در نهایت نیز هیچ گاه مزد تعیین شده با واقعیت مدنظر قانون همخوانی ندارد که اگر همخوانی داشت شکاف مزد و معیشت کارگران به بیش از ۶۰ درصد نمی رسید. در این میان طرف کارفرمایان روی لفظ «تعیین مزد برای نقاط مختلف» تمرکز کرده و خواستار اجرای آن است. استنباط کارفرمایان این است که با مزد منطقه ای در بسیاری از نقاط کشور باید دستمزد کمتری پرداخت شود، غافل از اینکه مزد منطقه ای قادر به شکستن حداقل مزد مورد نیاز برای تأمین معیشت نیست و با توجه به اینکه مزد های فعلی معیشت نیروی کار را تأمین نمی کند، پس مزد منطقه ای نیز نمی تواند به سرکوب بیشتر دستمزد کمک کند.

وی گفت: متأسفانه در سال جاری نتوانستیم به خواسته های جامعه کارگری در شورای عالی کار دست پیدا کنیم و با توجه به عدم رعایت ماده ۴۱ و تبصره های آن توسط دولت، کارگران از حق طبیعی خودشان بازماندند. متفاوت باشد. تاجیک بیان کرد: در همان جلسه کارشناسان تأمین اجتماعی ایرادهایی را به اجرای مزد منطقه ای مطرح کردند. طبق گفته آنها بر ساخت باید تغییر کند و با شرایط فعلی امکان اجرایی نیست. یکی از موضوعاتی که مطرح شد بحث بازنشستگی بود. افرادی که در دو سال پایانی خدمت خود هستند، اگر دستمزدشان به صورت منطقه ای تعیین شود، نیازمند بررسی قبل از اجرا برای بحث بازنشستگی این افراد است. لذا کارشناسان تأمین اجتماعی مخالف اجرای مزد منطقه ای بودند. نماینده کارگران در شورای عالی کار با بیان اینکه شاید بحث مزد منطقه ای در جلسه دوشنبه کمیته مزد مطرح شود، گفت: دیدگاه ما در بحث دستمزد این است که ماده ۴۱ قانون کار و معیشت کارگران اجرایی شود.

به عنوان تعرفه گذاری اجرا شده را قبول نداریم که در باز توزیع هم شکی اجرایی می شود و پر از ایراد است و عدالت در آن رعایت نمی شود. مثلاً به پرستاران یک بخش ۳ میلیون تومان تعلق گرفته و به پرستاران بخش دیگر یک میلیون. اگر بخواهند به بخشی که پرستارانش یک میلیون گرفته اند، یک میلیون دیگر اضافه کنند باید از پرستارانی که ۳ میلیون گرفته اند، کم کنند. همین سبب می شود صدای اعتراض پرستاران در بیاید. دبیر کل خانه پرستار گفت: برای تخصیص همین رقمی که به عنوان تعرفه تعریف کرده اند هم شروط بسیاری گذاشته اند. مثلاً پرستار باید حتماً شیفت کامل بایستد و ۸۰ ساعت اضافه کار داشته باشد، استعلاجی نرود، غیبت نداشته باشد، رضایت مرضی و سرپرستار داشته باشد... و...

گروه پرستاری شده است. دبیر کل خانه پرستار توضیح داد: وزارت بهداشت به جای اجرای درست قانون، بر مبنای بودجه محدودی که برای این کار کنار گذاشته شد، شکلی را پیاده کرد؛ به این صورت که آن بودجه را تقسیم بر تعداد تخت های بیمارستانی کرده، رقمی به دست آورده و تقسیم بر روز کرده و مثلاً گفته برای ۲۴ ساعتی که مریض روی تخت عمومی می خوابد ۱۲۰ هزار تومان بابت کل خدمات به پرستاران شیفت صبح و عصر و شب پرداخت شود. وی ادامه داد: کل این مبالغ در کاسه پرستاری می رود. از این تعداد ۱۴ درصد در اختیار بیمارستان، یعنی کادری و آموزش و باقیمانده رقمی ناچیز است بین پرستاران توزیع می شود. خب مشخص است چنین شکلی باعث ایجاد اختلاف بین پرستاران می شود. مثلاً به یک پرستار کارانه ۵۰۰ هزار تومان می رسد و به دیگری ۸۰۰ هزار تومان و ممکن است به پرستاری ۵ میلیون تومان برسد. شریفی مقدم تأکید کرد: نه تنها اصل آنچه

دبیر کل خانه پرستار:

پرستاران به آنچه به عنوان تعرفه گذاری اجرا شده، معترض هستند. فعالان این حوزه می گویند بعد از ۱۵ سال این قانون را به نحوی اجرا کرده اند که نه تنها مشکلی از پرستاران حل نکرده، که مسبب مشکلات دیگری هم شده است. «محمد شریفی مقدم» دبیر کل خانه پرستار در مورد اجرای طرح تعرفه گذاری پرستاران به ایلمنا گفت: تأکید می کنم که این تعرفه گذاری را قبول نداریم و اسم آن را تعرفه گذاری نمی گذاریم. قانون تعرفه گذاری در سال ۸۶ با هدف کاهش اختلاف پرداختی کارانه پزشکان و پرستاران تصویب شد. حدود ۱۰ هزار خدمت پزشکی تعرفه گذاری شده که حدود ۹ هزار مورد برای پزشکان و هزار مورد برای باقی گروه ها به جز پرستاران است. وی تأکید کرد: اگر وزارت بهداشت قانون تعرفه گذاری را درست و به همان شکل که برای پزشکان انجام داده اجرا می کرد، حقوق پرستاران باید دو برابر افزایش پیدای کرد اما همان طور